

LA CAMPANA DE GRACIA

L' ANY VELL AL ANY NOU:—Menut, jo 'm retiro... Y aquí 't deixo aquestas joguinas porque t' entretinguis.

El discurs de 'n Salmerón

Al conjur de la seva màgica paraula, minvava la furia de las onas y allá al lluny sortia l' arch de Sant Martí.

perque volen. Viuen del caciquisme y 'l caciquisme 'l mata.

Un pensament molt lluminós y just de Alfred Calderón:
«Primats y cacichs se troban soberanament interessats en que no 's transformin en grupos d' homes els seus dócils remats d' ovellas. ¿Cóm esperar de la sollicitud de uns tutors semblants l' emancipació del pupilo? Es el nostre poble un incapacitat qual capitació depén de una gent que mentres dura la incapacitat gosa dels seus bens...»

«... Entre República y monarquía sempre quedará aquesta diferència. La monarquía á España no viu ab l' educació popular; la República no viu sens ella. Si per egoisme té de ser l' una retrógrada y obscurantista, per egoisme tindria que ser l' altra regeneradora y progressiva.»

Vels'hi aquí uns arguments sense retop.

Es un bon pensament el de utilitzar el carinyo que

senten per Espanya 'ls israelitas escampats pels estats danubians y el Marroch, convertintlos en agents de propaganda comercial.

L' únich inconvenient es saber si 'ls israelitas se prestarán á secundar aquest propósit, y dat cas que s' hi prestin, si la decayguda producció espanyola, 'ls podrá proporcionar elements de comers en las dedugdas condicions de utilitat y baratura.

Crech que no hi ha manera de corretgir ab bons desitjos y efusions románticas, el gran erro secular comés per l' Estat católich espanyol, al expulsar als juheus de la Península. Encare avuy Espanya rosega las funestas consequéncias d' haver destruhit tan inconsideradament las bases sólidas de una gran prosperitat.

Per atreure de nou als israelitas, seria precís avants que tot establir la més omnimoda llibertat de cultes. No basta ab la tolerancia religiosa que té totas las condicions de una humiliant protecció.

Pero aixó no ho farà Espanya, fins que ab la espasa de la Revolució logri escatarse la lepra de tots els atavismes que la devoran.

Contrasta hermosament l' actitut del partit socialista alemany ab la que observan els elements imperialistas.

Aquell vol la pau á tota costa, mentres els últims voldrían á tota costa armar bronquina. No podrán donarse aquest gust si 'l poble qu' es qui nudreix las filas del exércit, posa son veto á las pretensions dels aventurers.

En vista de lo qual pot dirse que tenen més seny las ovellas que 'ls pastors. Y 'l porvenir es de qui té més seny.

Hem rebut un saludo del Directori del Partit Republicá Espanyol que s' ha constituhit á l' Habana, compost pels següents ciutadans: Manuel Pérez, Santiago Puig, Ceferi Rodríguez, Amali Alvarez y Just Ruiz de la Peña.

Agrahim ab tota l' ánima la carinyosa comunicació que 'ns han enviat, y que 'ns fa l' efecte de la invitació d' una de las fillas emancipadas de la Mare Espanya, dihentli:

— A veure quin día adoptas la nostra moda: á veure quin día t' encasquetas el gorro-frigi.

Profecía que fa un eminent periodista francés á propósit de la separació de las Iglesias del Estat:

«Reformas anirán implantantse de aquellas que aixamplan l' horisó del pensament humá. Tingueuho ben entés, senyors clericals: cada una de aquestas reformas descarregará sobre vosaltres un cop d' aquells qu' estamordeixen á qui no representa més que la ignorancia y 'l passat.»

» A mida que 's realisin, s' anirán apagant las llars del clericalisme, y la fe estúpida dels cándits y dels tontos s' apagará també. O millor dit, ja no 'n quedarán de cándits ni de tontos baix la lluminosa projecció de las ideas y dels fets. L' herba bro-

Davant del Tribunal de la Opinió Pública

—¡Aquí 'ls teniu!

Tan tronada que vesteix,
y teniu, ara resulta
que al manto li han fet un set.

Per 'vuy penjém la guitarra
y deixemnos de follías:
noto que 'l fiscal d' imprenta
fa ja estoneta que 'm mira.

L. WAT

XARADA

Un pronom es ma primera,
una lletra es ma segona,
musical es ma tercera
y ma Tot un poble dona.

CARARACH

MUDANSA

Un total, ja fa algún dia
entrà en l'hort de don Janot
y s' emportà un hermós tot
que guardat allí tenia.

VERSAYRE BISBALENC

TARJETA POSTAL

A
DON
EMILIO T. BRESSES
LORCA

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el
títul d' un drama castellá.

SEBASTIANET (a) PIÑANA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	1.	Nom de dona.
2	3	6	7	2	1.	1.	Temps.	
2	3	6	1	4	1.	Els fils y betas (singular).		
4	3	2	3	1.	Animal.			
6	3	4	1.	Herencia.				
2	1.	Nota.						
6	5	1.	Vocal.					
4	2	3	1.	Lletra.				
7	5	6	7	1.	Descarga.			
4	2	3	4	7	1.	Opera.		
4	5	2	7	2	1.	1.	Temps de verb.	
4	3	2	4	1	3	2	1.	Torero.

CARARACH

GEROGLÍFICH

Q L
D
EL EL A
CH
7
PATEN
N
GRILLINI

JOSEPH GORINA ROCA

CORRESPONDENCIA

Caballers: Ignació Sabater, El noy de la Gornalera,
Petit de Breda (a) Olla de cols y Juanet A.: Bunyol.
Caballers: Sebastià Bosch, y L. X. Terris Aire: Mas
vale eso ca no nada.
Caballer: J. Faiges Canals: No va.—Pep del Pi: Aixó
no es despreciable. Veurém.—S. B. B.: El motiu es que
no devia agradar prou.—M. S.: ¡Que se'n diuhen de

mentidas á espaldas de la versificació!—Joseph Baldrís:
No 'ns ha tocat el cor. Y á lo demás li devia passar igual.
—Carles de Laviola: Escullirém lo que més convinga.—
Bohemi: Té una mica de gracia, pero l' episodi no enclou
cap novetat.—J. Moret de Gracia: Rebut els treballs, y
s' agraeixen.—P. Pons: No serveix.—Samuel Gran é
Irurueta: No vé d' aquí. Procuraré complaurel... per
més qu' es una cosa molt trista.—Félix Cana: Gracias
com sempre.—J. V., F. C., J. V., y E. C.: No podém
insertar las cartas que 'ns envían per varias rahóns.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer
del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

Important

Recomaném als nostres lectors l'

ALMANACH
DE
LA CAMPANA DE GRACIA
pera l' any 1906

Forma un elegant tomo d' unas 200 páginas, enquadernat, ab una cuberta en colors.
La ilustració es tan abundant com variada, figurant entre ella numerosas caricaturas de palpitant ac-
tualitat.
El text, compost d' un interessant y escullit aplech de treballs en prosa y en vers, va firmat pels pri-
mers escriptors de Catalunya y alguns de fora.

Preu: ¡DOS ralets! — Se ven per tot arreu